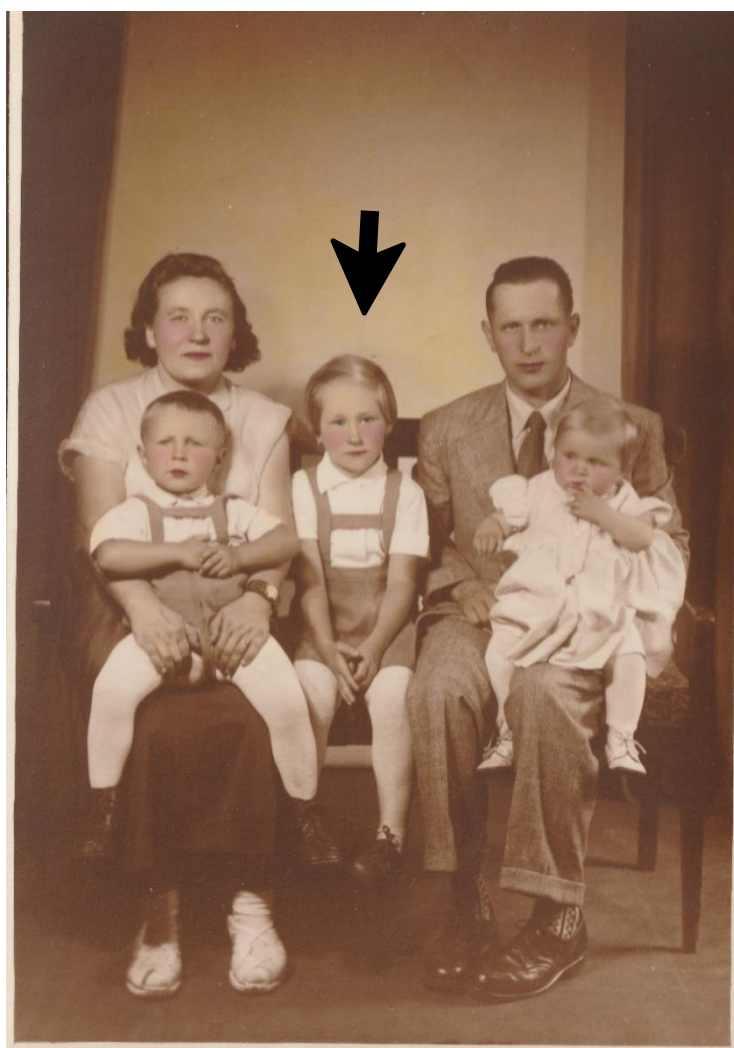

Životopis Ivana Marečková

Ivana se narodila 18.9. 1952 v Mělníku rodičům Bernardině a Antonínu Neubertovým. Maminka pocházela ze Slovenska a tatínek z česko-německé rodiny, která se dostala do Mělnické Vrutice ze Sudet. Babička Anna Neubertová se nikdy nenaučila česky. Do školy Ivana nastoupila ve Velkém Borku, ale ve třetí třídě se rodiče přestěhovali do Byšic, kde dostal tatínek byt na byšickém nádraží. Byl vyučený malíř pokojů, ale pracoval na dráze. Zde se při posunování těžce zranil a dlouho se léčil. Později pracoval v lese a u hasičů ve Spolaně.

Paní Ivana s rodiči a sourozenci

Prarodiče Neubertovi

Rodný a křestní list rodičů

ČESKOSLOVENSKÁ REPUBLIKA
NÁRODNÍ VÝBOR V *Byčkově*
OKRES *Byčkovice*

RODNÝ LIST

V KNIZE NAROZENÍ *Antonína* NÁRODNÍHO VÝBORU
V *Byčkově*
VE SVAZKU *10* ROC. 1952 NA STRANĚ *5* POD ČÍS. ŘADOVÝM *4*
JEST ZAPSÁNO

Den, měsíc a rok narození	<i>10. srpna 1950</i>
Místo narození	<i>Byčkovice čp. 1</i>
Jméno a příjmení dítěte	<i>Antonín Štekl</i>
Pohlaví	<i>mužské</i>
Státní občanství	<i>československé</i>
Jméno a příjmení, den, měsíc, rok, místo narození, povolání a bydliště otce, jméno a příjmení jeho rodičů	<i>Karel Štekl, katolík, ženatý v Byčkově čp. 1, narozen 5. 1. 1909 v Byčkově čp. 13, Byčkovice, manž. s Annou Šteklou, rozenou Šteklou, v Byčkově čp. 15, a Marie rozenou Šteklou, dcerou Šteklů z Byčkově čp. 15, dcerou Šteklů.</i>
Jméno a příjmení, den, měsíc, rok, místo narození, povolání a bydliště matky, jméno a příjmení jejích rodičů	<i>Anna Šteklková, katolická, narozená 14. 1. 1900 ve Větrníčkově čp. 4, dcerou Šteklů z Byčkově čp. 4, a Marie rozenou Šteklou, dcerou Šteklů z Byčkově čp. 15, dcerou Šteklů.</i>

Předseda: *Anna Šteklková*
v Byčkově dne 18. srpna 1952

Rím, kat. farský úřad Dubodiel.
N. 8/1952.
C. 1.

K nároku svatosti, bez dotě!
Litterae Baptizmales - Křstný list.

Inscriptum hinc fidei testis in Libro Baptizmarum ecclesiae parochialis Rom. Cath. in
Parochia hinc fidei testis in Libro Baptizmarum ecclesiae parochialis Rom. Cath. in
Czechoslovachia, (comitatus) *Byčkovice 9. 1952.* et in diocesi *Byčkovice*
Czechoslovachia (comitatus) *Byčkovice* et in diocesi *Byčkovice*
existens haec in tomo *10* pag. *5* sub infirmitate anno et numero currenti contineri
nominatim se re tracta *na stránce* v národním ročníku a v národním ročníku

Anno Domini *1952*
Roma Petri

Baptizati	Parentum nomen conditio et religio	Locus domus et nomen domus	Patris nomen et conditio	Baptizandi nomen et officium	Observationes
Nomen - Nomen	Nomen conditio et religio	Locus domus et nomen domus	Patris nomen et conditio	Baptizandi nomen et officium	Observationes
<i>Antonín</i>	<i>Štekl</i>	<i>Byčkovice</i>	<i>Antonín Štekl</i>	<i>Antonín Štekl</i>	<i>25. 8. 1952, anabaptiz.</i>

In quorum testem has proventus manu subscriptas et sigillo parochiali munitas edidi litteras.
Na důkaz toho vydal som tieto listovnice podpísané a farskou pečatou currenti listu.

Datum *Dubodiel* die *10* mensis *8.* anno *1952*
Ratus *10. 8. 1952*

Paní Ivana ve škole

Maminka byla v domácnosti a starala se o tři děti-nejstarší Ivanu a mladšího Václava a Irenu, později pomáhala v mělnické nemocnici.

V Byšicích žije Ivana od roku 1960. Vzpomíná na krásné dětství na byšickém nádraží, kde to podle ní žilo. Zde se seznámila i s kamarádkou Mílou, dcerou výpravčího. Do školy chodila ráda, i když se ke staré budově přistavovalo a děti se musely učit na směny v tělocvičně.

Škola organizovala pro žáky různé kroužky. Oblíbené kroužky byly: gymnastika a ruční práce. Cvičení se věnovala celý život i v byšickém „Sokole“. Velkým zážitkem pro ni byla i účast na spartakiádě v roce 1980, kde cvičila za byšické ženy a nelitovala, že si v zaměstnání musela vybrat týdenní dovolenou. Jako žákyně se účastnila aktivit, které pořádala pro děti byšická vojenská posádka. V byšickém lese byla tajná raketová základna, o které prý ale všichni věděli. Pod vedením vojáků trávili žáci čas v přírodě-spali pod stanem, vařili na ohni, učili se orientaci, stříleli na cíl a podobně. Ivana zvláště vzpomíná na celostátní prázdninovou hru Signál X. s na Kokoříně, kde se o pestrý program starali i umělci z Prahy jako např. oblíbená Štěpánka Haničincová. Prázdniny Ivana se sourozenci a maminkou trávila i na Slovensku u velké maminčiny rodiny. Podle Ivany to byl úplně jiný svět. Děti pásly krávy, rodina chodila do kostela. Po základní devítileté škole v roce 1968 nastoupila na Dopravní průmyslovku v Praze v Masné ulici, která existuje dodnes. Každý den s kamarádkou Mílou dojížděla a vlak byl její druhý život. Vzpomíná, že v prvním ročníku ve škole studenti i přespávali v rámci protestních akcí. Zajímavé na dopravní průmyslovce byly i praxe. Studenti myli vagony, pomáhali v nádražních pokladnách, jezdili s průvodčím či strojvůdcem ve vlaku. Maturitu skládala již jako vdaná. Na maturitu se učila v době, kdy zařizovali s manželem Václavem domácnost a vše se špatně shánělo-nádobí, nábytek....

Paní Ivana s manželem Václavem

Za socialismu bylo spousta věcí nedostatkovým zbožím a spousta věcí si lidé dělali svépomocí. Narodily se jim dvě děti-syn a dcera

Vystudovanému oboru se nikdy nevěnovala. Chvíli pracovala ve školce a pak nastoupila do byšické Vitany jako účetní. Podnik organizoval oblíbené nákupní zájezdy do východního Německa. K socialistickému životu patřily i povinné prvomájové oslavy, kdy se do obchodů dostalo běžně nedostupné zboží. Různé akce a zájezdy pořádal byšický Svaz žen, jehož členkou byla. S rodinou se jim podařilo vyjet i na dovolenou do Jugoslávie, což byl velký zážitek. S manželem

se v 70. a 80. letech účastnili akcí
Z například výstavby byšické samoobsluhy.
Vždy se těšila na oblíbenou kulturní akci
Byšické divadelní jaro, kdy se do Byšic sjely
amatérské soubory z okolí i známí herci
z Prahy. Pravidelně se chodilo do místního
kina, které hrálo třikrát v týdnu. V současné
době je v důchodu a věnuje se především
rodině.